

VINYL

Foetus

Ik ben intussen al gewend aan de prettige vuns die de namen die Jim Thirlwell aanneemt opwekken. Na *You've Got Foetus On Your Breath* en *Foetus Over Frisco* is dat nu *Scraping Foetus Off The Wheel*. *Hole* heet zijn derde elpee. Geschoeid op de leest van zijn vorige, *Ache*, is *Hole* een absolute draaikolk van tomeloze energie, waarin je alleen maar meegezogen kunt worden in totale overgave, met al je angst en onzekerheid.

Maar laat ik even bij het begin beginnen. De naam *Foetus* waart al jarenlang als een onontkoombare schim door het wereldje der goetavantgarde. Na twee singles, een elpee (*Deaf*) en een 12 inch (*Custom Built For Capitalism*) komt de eerste bevestiging in kleine kring bij het verschijnen van *Ache*, een kleine twee jaar geleden. Een erkenning overigens waar Jim absoluut niet op zit te wachten. Hij haat de media omdat die hem onvermijdelijk een image bezorgen (sorry, Jim) terwijl hij niet op zijn beeld, maar op zijn platen beoordeeld wil worden. Hij werkt vanuit een totaalgedachte, die cynisch is samengevat in de naam van zijn label, *Self Immolation* (zelfopoffering). Jim en Jezus horen dan ook bij elkaar, een haat-liefde verhouding. 'A lot of bands they don't like to preach to their audience', zegt hij hierover in *Sounds*, 'Preaching is just lots of strong-ideas being thrown about.' Er is wel degelijk verschil, want waar Jezus blijft hangen in zwijmelarij en zijn publiek in religie, pleegt Jim een regelrechte 'artattack'. Zijn concept rust op vijf pijlers. De eerste is esthetisch terrorisme: stukken kunst uit hun verband rukken en met elkaar in botsing brengen. De tweede is het positief negativisme: zoiets als een positief resultaat krijgen met (uit moreel oogpunt?) negatieve middelen, energie putten uit cynisme. Ten derde het neo-constructivisme: weg met de elitekunst, gemakkelijke, sterke slogans waarmee je je kunt identificeren. Nummer vier is *Hard Art*: zonder commerciële overwegingen maken wat je wilt maken en de mensen er dan van overtuigen dat ze niet zonder kunnen. En als laatste is daar *The Church Of The Immaculate Pre-Conception*: een postorder-religie met gastheiligen en -martelaren. Pak de eerste drie en je weet voor de helft hoe *Hole* is opgebouwd. Zo vinden we bijvoorbeeld in het nummer *Sick Man* het thema van *Batman* terug, maar dan wel totaal verkracht en met het accent op het ritme. Dit is trouwens de belangrijkste karakteristiek van *Hole*. Het rauwe, opzweepende ritme, dat steeds sneller en sneller lijkt te gaan. Daaroverheen overweldigende herrie, die je beangstigt maar tegelijk aantrekt als zijnde een onuitputtelijke bron van energie. Een oneindig ontbrandingsproces dat wij, zoals bij een staaf dynamiet, alleen maar kennen als een ontploffing. Maar dan zonder einde, zonder dood. Metaal, synthesizers, gitaren en drums, alles bijkans onherkenbaar in z'n klankkleur, maar intens samengebald tot een powerpil. Jim brult, schreeuwt en braakt. Als een bezetene. De overwinning. Zoals in *I'll Meet You In Poland, Baby*, dat begint met echoënde stemmen, waarvan het ritme door stampende laarzen wordt overgenomen en je, nauwelijks herkenbaar een stemmetje op de achtergrond hoort gillen. Jim overwint in z'n eentje de Teutoonse hordes. Ik kan zo nog wel even doorgaan zonder dat ik duidelijk kan maken waar het me om gaat. Ik voel bij Jim *Foetus* de energie die ik tot nu toe alleen bij *Never Mind The Bollocks* van *The Sex Pistols* voelde. Maar dan gestructureerd door een anarchistische vrijheidsdrang zoals ik die alleen maar in m'n stoutste dromen ken. Een wilskracht, die de dood of de

---

totale bevrijding tot gevolg heeft. Ik hou maar op. Ik zeg het niet snel, maar voor mij is de hoop voor de rock van de jaren tachtig definitief opgestaan. De wedergeboorte. *Foetus*: een genie.
Scraping Foetus Off The Wheel / Hole (Self Immolation/Some Bizzare/elpee)
Gerard J. Walhof